

Den originale sprogudgave af denne side [es](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Swipe to change

engelsk

Arv

Spanien

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Den spanske arvelovgivning er inddelt i syv forskellige systemer. Disse gælder direkte for ikke-spanske personer, som opholder sig i de områder, der har deres egen lovgivning, som ikke gælder for hele Spanien. For spanske statsborgere gælder kriteriet om regionalt medborgerskab (tilknytning til et enkelt område med lovgivningskompetence efter spanske interne bestemmelser), jf. artikel 36 i forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012.

For så vidt angår testamentariske dispositioner sondres der mellem reglerne i den fælles lovgivning på det civilretlige område, der er fastlagt i den civile retsplejelov fra 1889, og som er blevet ændret flere gange, navnlig efter stadfæstelsen af den spanske forfatning fra 1978, og reglerne i den lokale eller særlige lovgivning i de selvstyrede regioner, der har kompetence på det civilretlige område (Galicia, Baskerlandet, Navarra, Aragon, Catalonien og Balearerne).

Ifølge den fælles lovgivning på det civilretlige område er testamentet beviset på retten til arv. Som hovedregel accepteres arvepagter og fælles testamenter ikke. Et testamente kan være

åbent: Dette er den normale måde at oprette et testamente på hos en notar. Notaren udarbejder et udkast og kender således indholdet. Testamentet indføres i notarens officielle fortegnelser og sendes til Justitsministeriets generalregister for testamenter via Generaldirektoratet for registre og notarer (*Dirección General de los Registros y del Notariado*)

lukket (nu forældet): Denne form for testamente oprettes, uden at notaren kender til indholdet i de testamentariske dispositioner.

holografisk: Dette meget usædvanlige testamente skrives i hånden af testator, idet hver enkelt side underskrives og dateres under overholdelse af en række særlige formkrav. Det indeholder testators sidste vilje.

Den fælles lovgivning på det civilretlige område findes på det officielle lovtidendes websted (<http://www.boe.es/buscar/pdf/1889/BOE-A-1889-4763-consolidado.pdf>). Der findes en engelsk og fransk oversættelse på adressen <http://www.mjjusticia.gob.es/cs/Satellite/es/1288774502225/ListaPublicaciones.html>

I lokale og særlige love findes der helt specielle regler om testamentariske dispositioner inden for hvert af disse territorier, idet forskellige og specifikke koncepter anerkendes i hvert af dem. I nogle af disse accepteres fælles testamenter og arvepagter.

Bestemmelserne i de lokale eller særlige love findes på adressen <http://www.boe.es/legislacion/codigos/codigo.php?id=48&modo=1¬a=0&tab=2>

2 Skal dødsbodspositionen registreres, og i givet fald hvordan?

En notar, der opretter et testamente, skal, uden at testator anmoder om det, registrere det i generalregistret for testamenter, der som nævnt forvaltes af Justitsministeriet via Generaldirektoratet for registre og notarer. Hvis der allerede findes en testamentarisk disposition, vises i dette register datoen for det seneste testamente, eventuelle tidligere testamenter og de officielle notarfortegnelser, som det pågældende testamente er indført i. Notarsammenslutninger kan tilvejebringe opdaterede oplysninger om den notar eller det arkiv, hvor testamentet kan findes, hvis den attesterende notar ikke længere er aktiv (<http://www.notariado.org>).

Dette register er ikke offentligt tilgængeligt. Det er kun tilgængeligt for personer, der kan påvise, at de har en retlig interesse i boet, når testator er afgået ved døden, og i testators levetid af denne eller vedkommendes særlige repræsentant, eller i kraft af en retskendelse i tilfælde af manglende handleevne.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodspositioner (f.eks. tvangsarv)?

Det fremgår af den fælles spanske lovgivning, at en del af arven forbeholdes for bestemte slægtninge i form af tvangsarv. Ifølge den civile retsplejelov udgør tvangsarven den del af boet, som testator ikke kan råde over, da den ifølge loven er forbeholdt bestemte arvinger (tvangsarvinger).

Tvangsarvinger er:

børn og deres efterkommere i konkurrence med forældre og slægtninge i opstigende linje.

I mangel af ovenstående er det forældre og slægtninge i opstigende linje i konkurrence med deres børn og efterkommer.

efterladte ægtefæller som fastsat i lovgivningen.

Børns og deres efterkommeres tvangsarv udgør to tredjedele af faderens og moderens bo. Sidstnævnte kan dog selv råder over den ene af de to tredjedele, der udgør tvangsarven, for at tilgodese deres børn eller deres efterkommere. Den resterende tredjedel kan der frit disponeres over. Der tildeles herved en ret til hele over hele aktivmassen, da der generelt er tale om *pars bonorum*, dog med nogle få undtagelser.

I lokale eller særlige love kan der være forskellige specifikke bestemmelser vedrørende tvangsarv. Hver af disse bestemmelser skal undersøges for præcist at fastslå, hvilke aspekter der reguleres i hvert af disse territorier, og som kan variere fra *pars bonorum*-tvangsarv til *pars valorum* med en ret til en andel af aktivernes værdi, der udbetales kontant og udgør en simpel fordring, som f.eks. i Catalonien, eller en symbolsk tvangsarv, som f.eks. i Navarra, hvor der blot kræves en standardformulering i testamentet.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodsposition, hvem arver så, og hvor meget?

Spanien har som nævnt syv systemer på arveområdet. Findes der ingen testamentsarvinger, fordeles arven i henhold til den fælles lovgivning på det civilretlige område i denne rækkefølge: børn og dernæst forældre (idet ægtefællen i begge tilfælde har brugsret over en tredjedel forhold til henholdsvis en tredjedel eller halvdelen af arven), efterladt ægtefælle, afdødes slægtninge samt staten. Såfremt der ikke foreligger noget testamente, og det er slægtninge i opstigende linje, der arver i deres egenskab af legale arvinger, er det kun slægtninge ud til fjerde linje (dvs. fætre og kusiner), der tager arv. Arveretten kan ikke udstrækkes længere i mangel af testamente.

Der findes særlige bestemmelser på dette område i lokal lovgivning. Ud over muligheden for, at efterkommere, slægtninge i opstigende linje, efterladte ægtefæller og andre slægtninge kan arve, åbner lokal lovgivning mulighed for, at arv kan tilfalde en selvstyrende region, herunder en bestemt institution.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Notarer (afhængigt af graden af slægtskab) og domstole har kompetence til at træffe afgørelser om bobehandling og arveret.

Hvis arvingen skal modtage en arv i Spanien, kan vedkommende fremsætte en erklæring om vedgåelse af eller afkald på arven og en erklæring om vedgåelse som *beneficium inventarii* hos en spansk konsul eller konsuler medarbejder. På grund af deres ekstraterritoriale funktion mangler sidstnævnte imidlertid kompetence til at behandle sager, der hviler på værnetingsaftaler (*expedientes de jurisdicción voluntaria*), som behandles af notarer på spansk territorium (bl.a. vedrørende erklæringer fra legale arvinger, hvor der ikke foreligger testamente).

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Som hovedregel vedgås eller gives der afkald på arv hos en notar. I særlige tilfælde sker det imidlertid i retten. Man kan desuden erklære sin udtrykkelige vedgåelse i et privat dokument. Af bevishensyn, og hvis der er tale om overdragelse af fast ejendom, kræves der imidlertid et offentligt notarialdokument. Man kan dog give afkald på en arv hos en myndighed, der intervenerer i kraft af dens beføjelser med hensyn til spørgsmål vedrørende arven. Samtidig kan en spansk konsul eller diplomatisk medarbejder med konsulære funktioner intervenere som nævnt ovenfor.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Notarer generelt – med forbehold af præciseringerne i foregående afsnit.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Det er som sådan ikke muligt at give afkald på eller tiltræde en tvangsarv. Man modtager den i form af et legat eller en udlodning, undtagen i tilfælde af retlige foranstaltninger for at træffe afgørelse om betaling af et beløb eller overdragelse af ejendom fra boet.

I udenretslige sager behandler notarer som regel alle former for erklæringer vedrørende arv, med forbehold af præciseringerne i de foregående afsnit. Det skal understreges, at der i de selvstyrende spanske regioners lokale og særlige love findes specifikke bestemmelser med hensyn til vedgåelse af og afkald på arv. Efter de almindelige civile retlige regler kan man generelt ikke delvist vedgå eller give afkald på arv. Der findes dog undtagelser, f.eks. med hensyn til forøgelse af arv ud over den legale arvelod, personer, som både er arvinger og legatarer, og visse tilfælde med flere testamentariske dispositioner.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Skiftet gennemføres hos en notar, hvis der er enighed blandt de arveberettigede personer, og ellers ved en domstol. Alle foranstaltninger træffes efter anmodning fra en af de interesserede parter.

Den retslige procedure består af to særskilte trin, nemlig opgørelse og værdiansættelse af boets aktiver fordeling og udlæg af aktiverne.

Hvis parterne anmoder om det, kan retten desuden træffe foranstaltninger vedrørende bestemte aktiver.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Man opnår status som arving eller legatar, hvis man vedgår en arv eller et legat. Arven kan vedgås uforbeholdent eller som *beneficium inventarii*. Uforbeholden vedgåelse af arven kan være udtrykkelig (i et offentligt eller privat dokument) eller implicit (gennem handlinger, der nødvendigvis indebærer, at man er villig til at vedgå arven, eller som man ikke ville være berettiget til at foretage uden status som arving). Der kan dog kræves et offentligt notarialdokument af bevishensyn, og hvis der er tale om overdragelse af ejendom.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

I tilfælde af uforbeholden vedgåelse af arven eller vedgåelse uden status som *beneficium inventarii* påtager arvingen sig at hæfte for alle boets passiver, og her kan der blive gjort udlæg i ikke blot de arvede midler, men også arvingens egne.

Hvis arvingen vedgår arven som *beneficium inventarii*, er vedkommende kun forpligtet til at svare for boets gæld og de afgifter, der hviler på boet, op til værdien af boets aktiver.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Ved registrering af fast ejendom kræves offentlig dokumentation for vedgåelse af arven, som er udstedt af en notar, eller, hvis det er hensigtsmæssigt, den relevante domstolsafgørelse, der er truffet. Denne dokumentation skal ledsages af supplerende dokumenter, beviset på retten til arv (testamente eller arvepagt), hvis denne accepteres, samt arveattesten i tillæg til en komplet dødsattest og det bevis, der er udstedt af generalregistret for testamenter.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Efter spansk lovgivning kræves det ikke, at der udpeges en bobestyrer. Under visse omstændigheder kan der dog træffes aftale om dette i forbindelse med delingen af boets aktiver.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Hvis der er udpeget en bobestyrer (*albacea*) i testamentet (efter de almindelige civile retlige regler), skal den pågældende bestyre boet.

Testator kan i sit testamente også udpege en executor testamenti (*contador partidor*), som skal foretage en boopgørelse og fordele aktiverne.

Generelt kan der udpeges tre personer – en eksekutor, executor testamenti og en administrator – som alle har administrative bemyndigelser, der kan gradueres af testator eller af retten og i visse tilfælde af arvingerne selv.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Administrators vigtigste beføjelser består af repræsentation af boet regelmæssige opgørelser

bevarelse af boets aktiver og eventuelle anden forvaltning, der betragtes som nødvendig.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Hvis skiftet gennemføres med bistand af en notar, udsteder vedkommende et offentligt dokument, som har fuld beviskraft.

Hvis det gennemføres ved en domstol, afgøres tvisterne ved en retsafgørelse, der udgør tilstrækkelig dokumentation for arvingernes rettigheder, og som skal formaliseres hos en notar som fastsat i lovgivningen.

Sidste opdatering: 31/10/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.